

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **D. T.**, bývajúceho v K., zastúpeného JUDr. K. A., advokátkou so sídlom v K., proti žalovanému **S.**, so sídlom v K., **o zaplatenie 1 798 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 28 C 12/2005, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo 16. januára 2006 č.k. 28 C 12/05-75 a proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 26. októbra 2006 sp.zn. 5 Co 103/2006 takto

r o z h o d o l :

Konanie o mimoriadnom dovolaní **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 26. októbra 2006 sp.zn. 5 Co 103/2006 potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice II zo 16. januára 2006 č.k. 28 C 12/05-75 vo výroku, ktorým žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 798 Sk s 10 % ročným úrokom z omeškania od 19. júna 2004 do zaplatenia ako aj vo výroku o trovách prvostupňového konania. V dôvodoch rozhodnutia sa stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvého stupňa z ktorých vyplynulo, že žalovaný nebol oprávnený vykonať vyúčtovanie skutočných nákladov na ústredné kúrenie, teplú úžitkovú a studenú vodu za obdobie od 1. januára 2004 do 31. mája 2004, pretože skončila jeho zmluva o výkone správy a nemohla mu preto z takéhoto vyúčtovania vzniknúť ani pohľadávka voči žalobcovi, ktorú by si mohol započítať.

Na podnet žalovaného podal proti rozsudku okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu v časti, v ktorej bolo žalobe vyhovené, mimoriadne dovolanie generálny

prokurátor Slovenskej republiky. Napadnuté rozhodnutia žiadal zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Košice II na ďalšie konanie. V podanom mimoriadnom dovolaní vyčítal obidvom súdom nesprávne právne posúdenie veci v otázke výkladu ustanovenia § 8 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Bol toho názoru, že pokiaľ ustanovenie § 8 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom do 30. júna 2004 nezakazuje doterajšiemu správcovi pri zániku jeho zmluvného vzťahu vykonať vyúčtovanie nákladov aj počas roka (ak má k takémuto vyúčtovaniu dostatočné podklady), potom také vyúčtovanie vykonať mohol. Ak na základe vyúčtovania vznikla žalovanému voči žalobcovi pohľadávka a tento ju náležitým spôsobom uplatnil prejavom na započítanie, tak sa mali súdy s námietkou započítania riadne vyporiadať a najmä skúmať, či sú tieto pohľadávky spôsobilé na započítanie podľa ustanovenia § 580 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že súdy vec nesprávne právne posúdili, bol dôvod na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo 16. januára 2006 č.k. 28 C 12/05-75 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 26. októbra 2006 sp.zn. 5 Co 103/2006, lebo týmito súdnymi rozhodnutiami bol porušený zákon a vyžadovala to ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníka konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že mimoriadne dovolanie bolo podané včas na to oprávnenou osobou (§ 243e ods. 1 a § 243g O.s.p.) skúmal predovšetkým splnenie podmienok konania o mimoriadnom dovolaní. Dospel pritom k záveru, že jednu z takýchto podmienok v prejednávanej veci nemožno považovať za splnenú.

Ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon (§ 243f O.s.p.) a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie (§ 243e ods. 1 O.s.p.).

Citované ustanovenie vymedzuje (nad rámec podmienok konania v prvom stupni, odvolacieho konania a tiež konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch podávaných účastníkmi konania) ďalšie tri podmienky konania, ktorých splnenie zákon vyžaduje práve v konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky. Prvou

z týchto podmienok je okolnosť porušenia zákona právoplatným rozhodnutím súdu, druhou požiadavka na ochrane práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a treťou nemožnosť dosiahnutia ochrany inými právnymi prostriedkami. Pretože všetky uvedené podmienky konania o mimoriadnom dovolaní musia byť splnené súčasne, nedostatok ktorejkoľvek z nich bráni vecnému prejednávaniu mimoriadneho dovolania.

Podľa názoru dovolacieho súdu podmienka mimoriadneho dovolania spočívajúca v potrebe ochrany práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu nie je splnená, ak je na podnet účastníka konania mimoriadnym dovolaním pre nesprávne právne posúdenie veci napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, prípadne v súvislosti s ním aj rozhodnutie prvostupňového súdu o peňažnom plnení, neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy. Ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujúce podmienky mimoriadneho dovolania treba vykladať v súvislosti s jednotlivými ustanoveniami upravujúcimi dovolacie konanie a to ústavne súladným spôsobom, t.j. tak, aby sa ich aplikáciou neobchádzal účel ustanovení o dovolaní podanom účastníkom konania. Novelou Občianskeho súdneho poriadku vykonanou zákonom č. 353/2003 Z.z. účinnou od 1.9.2003 bolo ustanovenie § 238 upravujúce podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu doplnené o odsek 5, v zmysle ktorého dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada a na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde. Účelom tejto úpravy bolo vylúčiť dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok v prípadoch tzv. bagateľných sporov, t.j. sporov, predmetom ktorých je peňažné plnenie neprevyšujúce určený násobok minimálnej mzdy. V týchto prípadoch dal zákon prednosť požiadavke na zjednodušenie a zrýchlenie civilného procesu pred možnosťou domáhať sa ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov aj v dovolacom konaní považujúc za postačujúci ochranu práv poskytnutú účastníkom v riadnom opravnom konaní.

V prejednávanej veci odvolací súd vo výroku napadnutom mimoriadnym dovolaním generálneho prokurátora rozhodol o potvrdení rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bolo žalobe žalobcu vyhovie a žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 798 Sk s 10 % ročným úrokom z omeškania od 19. júna 2004 do zaplatenia.

Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby na súd k 21.12.2004 bola 6 900 Sk. Odvolací súd teda rozhodoval (neprihliadajúc na príslušenstvo) o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy (20 700 Sk). Ak platná právna úprava v takomto prípade nedáva žalovanému možnosť domáhať sa ochrany svojich práv podaním dovolania, a to s cieľom vylúčiť prejednávanie bagateľnej veci, potom ochrana práv žalovaného nevyžaduje ani podanie mimoriadneho dovolania. Iným výkladom by sa totiž obchádzal účel tejto právnej úpravy, keď prostredníctvom inštitútu mimoriadneho dovolania by sa naďalej prejednávali bagateľné spory.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o mimoriadnom dovolaní pre nedostatok jednej z podmienok takého konania a neodstrániteľnosť tejto prekážky konania podľa § 243i ods. 2, § 243c, § 243e ods. 1 a § 104 ods. 1 vety prvej O.s.p. zastavil.

O trovách konania o mimoriadnom dovolaní rozhodol podľa § 243i ods. 2, § 243b ods. 4 a § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p., pretože konanie o mimoriadnom dovolaní bolo zastavené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. marca 2008

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :